

150) II. A. 3. Residerende Kapellanier for Bjørnsholm og Malle og for Selling og Høver Menigheder. Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Efter at Loven af 1ste April f. M. om Lønninger for Forstanderne og Lærerne ved Statsseminarierne er traadt i Kraft, har der været Embedsledighed i tvende af de hidtil med Sognekald forbundne Seminarieforstanderembeder, nemlig Skaarup og Ranum. Ved Besættelsen har Ministeriet da benyttet den Fremgangsmaade foreløbig kun at lade vedkommende beskikke til Seminarieforslander med Forpligtelse indtil videre at bestyre Sognekaldet for at give ham Lejlighed til ved personlig Erfaring at forvise sig om, hvorvidt han maatte anse det for ønskeligt ogsaa for sin Stilling som Seminarieforslander tillige at være Sognepræst, i hvilket Tilfælde man da ikke har villet nægte ham Beskikkelse til Sognepræst, idet Loven af 1ste April f. M. forudsætter, at en Forening af disse Embeder ogsaa fremdeles kan finde Sted, dog uden at den vedkommende Embedsmand derved opnaar nogen Forøgelse i sine Indtægter; de med Sognekaldet forbundne Indtægter blive nemlig at afforte i den Seminarieforslander som saadan tilkommende Lønning af Statskassen med det Beløb, som dette Ministerium efter en hvert Sie Aar foretagen Opgørelse maatte bestemme. Loven hjemler derhos, at der, naar det paalægges en Seminarieforslander paa Grund af hans Virksomhed som saadan at holde en Kapellan til Hjælp ved de ham paahvilende geistlige Forretningers Besørgelse, gives ham aarlig 1,600 Kr. som Hjælp til Kapellanens Løn og Underhold.

Den Frist, Ministeriet har givet de vedkommende til at overveje, hvorvidt de ønskede Forbindelsen mellem Forslander- og Sognepræsteembederne bevaret eller hævet, har man ment at kunne fastsætte lige med Naadensaaret i Sognekaldet, og efter Udløbet af denne Frist har Seminarieforslander Skouboe i Skaarup bestemt udtalt sig for Bevarelse af Forbindelsen, hvorfor han under 31te August d. M. har modtaget allerhøjeste Udnævnelse som Sognepræst for Skaarup Menighed. Efter at der derpaa af Seminariedirektionen er givet ham Paalæg om at holde personel Kapellan, har Beskikkelsen af en saadan fundet Sted under 2den d. M.

Den under 28de Januar d. M. beskikkede Forslander og Førstelærer ved Statsseminariet i Ranum, Faarup, har ligeledes udtalt som sit Ønske at blive beskikket til Sognepræst for Bjørnsholm og Malle Menigheder, hvad han ogsaa antager at være heldigst for sin Stilling som Seminarieforslander, men han anser det for nødvendigt, at der ydes ham tilstrækkelig og stadig Hjælp til Bestribelsen af de to besværlige Embeder, hvilket han ikke kan anse en personel Kapellan for at være, idet en saadan som Regel kun i kortere Tid vil forblive i sit Embede; der bliver altsaa hyppigt Personskifte og hyppige Balancer af en ubestemmelig Længde. Herpaa har Forslandereren ment, at der vilde raades Bod, naar det personelle Kapellani blev forandret til et residerende Kapellani, og han har derfor anholdt om, at der maatte blive truffet en saadan Forandring, hvilket han mener ogsaa vil være til Gavn for Menigheden, som ikke er tjent med altid at have unge Præster, der forflyttes, saa snart de begynde at blive kendte med og af Befolkningen. Dette Andragende er tiltraadt og varmt anbefalet af Biskoppen over Viborg Stift, der er overbevist om, at Stillingen som Seminarieforslander vil vinde i Sikkerhed og Frugtbarhed derved, at Forslandereren staar som Elevernes Præst og Sjælesørger, og som ogsaa mener, at Oprettelsen af et residerende Kapellani vil bidrage til, at der vil kunne erhverves dygtigere og i længere forsat Tid virkende Præster end under det nu stedfindende Forhold.

Forslandereren for Statsseminariet i Sellinge, Sørensen, der tillige er Sognepræst for Sellinge og Høver Menigheder, og som har beklædt disse Embeder siden 1884, har ligeledes i et til Ministeriet indgivet Andragende subsidiært anholdt om, at det personelle Kapellani for Sellinge og Høver Menigheder maatte gaa over til at blive et residerende Kapellani, til hvilket en væsentlig Del af de præstelige Forretninger kunde henlægges, og dette Andragende er anbefalet af Seminariedirektionen som en heldig Maade, hvorpaa Omfanget af Seminarieforslanderens Embedsforretninger kunde indskrænktes, og Forbindelsen mellem Seminarieforslandergerningen og Præsteembedet bevares.